

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.7. S. Ludovicus terram sanctam petit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

thæo Paride Doctorem quendam nomine Sæcul XIII.
A.C. 1248.
Robertum Aruntinensem Hebraici ser-
monis scientissimum, e quo libros plures
in latinum fideliter converterat, anno
1246 mortuum. Hinc constat, hoc stu-
dium inter Christianos haud prorsus ne-
glectum fuisse.

§. VII.

*S. Ludovicus Terram sanctam
petit.*

Dies Veneris post Pentecosten duode-
cima Junii erat, qua S. Ludovicus
an. 1248 ad Terram sanctam abiit. Illa Chr.
die comitantibus se fratribus suis Rober- S. Dion. to. 2
Spicil. p. 815
Du Cange
dissert. 15. §
18. sur
Joinv.
Gesta Du-
chesne p. 346.
to Artesiæ, & Carolo Andegaviæ Comi-
tibus Dionysiopolim profectus, ibi e ma-
nu Legati Odonis Castro-Rodulphini
flammeum Abbatiae vexillum, crumenam
Zonariam, & baculum longiorem pere-
grinantis signa accepit; tum S. Benedi-
cti familiam in senaculo valere iussit. Pa-
risios reversum plura in supplicationem
instructo ordine procedentium agmina
usque ad Abbatiam S. Antonii comita-
bantur: unde in viam se dedit cum Le-
gato, duobus fratribus suis, & magno E-
piscoporum Procerumque numero. Al-
phonfus Pictavii Comes, tertius Regis
frater crucem & ipse quidem induerat;
sed hoc anno etiamnum in Francia cum

Sæcul. XIII.
A. C. 1248.

Joinville
hist. p. 118.

Mat. Par.
p. 650.

Regina Blanca matre sua Regni custodiam agendi causa manebat: Regina Margarita Regem conjugem suum in itinere sequebatur. Ab eo tempore S. Ludovicus magnam in vestibus suis modestiam coluit. Abdicavit colores splendidos, textaque ac vellera pretiosa ut mustelarum ac murium Ponticorum: non coccineo, non viridi, sed atro vel cæruleo panno e villis caprinis contexto tegebatur: nec inauratis calcaribus aut frenis equorum utebatur amplius; sed & horum sellis ornatus aberat. Et quia pauperes Regii vestiarii reliquias obtinere consueverant, suarum largitionum Præfecto certam pecuniæ summam designavit, qua hæc earum diminutio compensaretur, cum modestiam suam illis damnum creare nollet.

Per Burgundiam Lugdunum delatus invisit Papam, & ut Friderico infaustis rerum eventibus depresso ac veniam petenti benevolas præberet aures, efflictim orabat. Paterna proin benignitate illum recipe, addebat, ut me in itinere meo securiorem reddas, si aliud nihil te moveat. Sed in Papæ vultu repulsam legens, recedebat moestus, & Vereor, agebat, ne durtia tua Galliæ incurfus hostium accersat. Si bellum sacrum retardabitur, in culpa eris: ego regnum meum ut pupillam oculi defendam, quia ab ejus salute pendet

pendet tua & totius orbis Christiani sa-
 lus. Papa reposuit: Franciam, dum vi-
 vam, tuebor a Friderico schismatico, ab
 Angliæ Rege beneficiario cliente meo,
 & a reliquis omnibus inimicis suis. Tum
 Rex paulo placatior, Quando sic spondes,
 inquiebat, Regnum meum tuæ curæ re-
 linquo. Et vero Papa ob id solum duos
 in Angliam Nuncios misit, ne quem lo-
 cum Galliæ proprium Rex Henricus in-
 vaderet, prohibituos.

S. Ludovicus etiam flagitavit, ut Ray-
 mundo Tolosæ Comiti per Papam liceret
 sui patris Raymundi senioris anno 1222
 mortui ossa in cœmeterio sepelire. An-
 no 1247 Raymundus junior a Papa man-
 datum impetraverat, ut Guilielmus Epis-
 copus Lutevanus inquireret, qualem Ray-
 mundus senior vitæ finem fecisset? Pa-
 pa tamen sive ob rem sibi non satis pro-
 batam sive alia de causa non permiserat,
 ut ejus ossa humarentur: atque ita Ec-
 clesiastica sepultura caruerant. Rex, an-
 tequam a Papa discederet, sacram ei con-
 fessionem fecit, cum ad eam sumpto spa-
 tio se præparasset: & absolutus accepta
 fausta ejus precatione iter suum perse-
 quebatur.

Oppugnavit cepitque in transitu ca-
 strum ad Rhodanum situm, cui nomen
 Rupes Gluvii erat, & cujus Dominus Ro-
 gerius Cloregius prætereuntes, etiam ad

B 4 Terram

Sæcul. XIII.
 A.C. 1248.

Guil. Pod.
 Laur. c. 47.
 Sup. lib. 78.
 §. 53.
 Raynald. an.
 1247. n. 44.
 Catel. comtes
 p. 316.
 M. Par.
 p. 650.

Gesta. p. 346.
 G. Pod.
 Laur. c. 48.

Sæcul. XIII.

A.C. 1248.

*M. Par.**V. Sup. lib.*
79. §. 29.

Terram sanctam peregrinantes redemptionis lege vexabat. Cum Rex Avenionem advenisset, Galli incolis insultantes eos vocabant Albigenfes, proditores ac veneficos. Qui angustis in viis illorum alios spoliabant, alios occidebant. Quidam Proceres suadebant Regi, ut urbem obsideret, aut hoc ipsis permetteret, mortem sui patris vindicandi causa, cui venenum ibi præbitum esset. Scilicet hanc in suspicionem Avenionenses ceciderant. Rex, Non mei parentis, aiebat, nec meas, sed Christi injurias ultum eo. Mare trajiciendi tempus instat: non patiamur nos a dæmone decipi obstacula nobis ponere cupiente. Et insistens itineri Aquas Mortuas attigit, ubi postridie festum S. Bartholomæi die Martis 25 Augusti farcinas navibus imponi jussit, ventoque per sequens biduum expectato, die Veneris 28 ejusdem mensis vela fecit. Fuitque navigatio tam prospera, ut ex proposito ad Cyprum die Jovis ante festum S. Matthæi 17 Septembris advectus, portum Limesionicum teneret.

§. VIII.

*Guilielmus coronatus Romanorum
Rex.*

Postquam Guilielmus Batavus in Romanorum Regem electus fuerat, Aquis-